"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ-ବହୁତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାକୁ ହେବ, କେବେ ବି ମତଭେଦରେ ଆସିବାର ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ନିଜ ମନକୁ କେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର:- ନିଜ ମନକୁ ପଚାର(୧) ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି? (୨) ମୁଁ କେତେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣା କରିଛି? (୩)ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁ ନାହିଁ ତ? (୪) ସର୍ବଦା କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛି! ଆମର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ରହୁଛି? (୫) ମୁଁ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରୁଛି?

ଗୀତ:- ଭୋଳାନାଥ ସେ ନିରାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଆଗରୁ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଥିଲ । ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଭୋଳାନାଥ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଶଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ଶଙ୍କର ଦେବତା, ଶିବ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଅଟନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଥବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ । ସେମାନେ ହେଲେ ରାବଣର, ଆସୁରୀ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ । କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଖୁଛ ଯେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ଭରିବାକୁ ହେବ । ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନେହ ନଥିବ, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ହେବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଝଗଡା ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିବା କାରଣରୁ ମତଭେଦ ଆସିଯାଉଛି । ଏହିପରି ମତଭେଦରେ ରହିଲେ, ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ । ପୁଣି ସେଠାରେ ଏକ ଧର୍ମ ରହିବ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ରହିବ । ସେପଟେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଥବା ଆସୁରୀ ପରିବାର ରହିଛି । ଏଠାରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର ଅଛି । ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ସେ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଦାନା ହେବେ । ଯିଏ ମାଳାର ଦାନା ନ ହେବେ ସେ ପ୍ରଜାରେ ଆସିବେ । ସେଠାରେ ତ ଦୈବୀ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ରହିବ । ଶତ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ରତା, ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି, ରହିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେହି ତ ଭଲ ଭାବରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି, ଅନ୍ୟକୁ କରାଇଥାନ୍ତି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ପରସ୍ପର ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ରହିବ, ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏକାପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ନିଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କେହି କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ଭଳି ମିଳିମିଶି ନ ରହି ଲୁଣପାଣି ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ କିପରି ପାଇବେ । ମତଭେଦ ହେବା ଯୋଗୁଁ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ଏହାର ପରିଣାମ କ'ଣ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପଟେ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ରହିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ପଟେ ମାୟା ଲୁଣପାଣି କରିଦେଉଛି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ସେବା ବଦଳରେ ଅପସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଅଟ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାଥିରେ ରହୁଛ ମଧ୍ୟ, କେହି ସାଥିରେ ରହୁଛନ୍ତି, କେହି ଅନ୍ୟ ଗାଁରେ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକାଠି ଅଛ ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ଶିବବାବା କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଆସି କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ତୁମକୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଦୁନିଆକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ସମୟ ଚାଲିଛି, ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ।

ତୁମକୁ ରଚୟିତା ବାବା ଆସି ସମସ୍ତ ସମାଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତା' ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ହେ ଶାଳିଗ୍ରାମ ରୂପି ସନ୍ତାନ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏକଥା ଶିବବାବା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ନା । ଅଧାକଳ୍ପରୁ ଡାକୁଛ । ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି । ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ଶିବାଳୟ କରିବା ପାଇଁ, ରାବଣ ବେଶ୍ୟାଳୟ କରିଦେଇଛି । ନିଜେ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପତିତ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଭାରତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା । ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ନିର୍ବିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ବିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ ତ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ନିର୍ବିକାରୀ କରାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଦେବତା ହୋଇଯିବ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କ୍ଷତ୍ରିୟ ପରିବାରରେ ଆସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱରୀୟ

ପରିବାରରେ ଅଛ - ପୁଣି ଦୈବୀ ପରିବାରରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରରେ ତୁମେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛ । ଏହି ଜନ୍ମରେ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପୁଣି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲ, ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲ, ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଛ । ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ ନା । ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା ପରିବାର ହେଲା ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତାପିତା ଆମେ ତୁମର ସନ୍ତାନ...ତେଣୁ ପରିବାର ହେଲା ନା । ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଆମ ପରିବାରର ଅଟ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବା ପରେ ତୁମେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଥିବାରୁ ଡାକୁଛ । ଏହା ତୁମର ପ୍ରକୃତ ପରିବାର ଅଟେ । ପୁଣି ତୁମକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛି । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ପୁଣି ଦୈବୀ ପରିବାରରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାୟୀ ରହିବ । ଦୈବୀ ପରିବାର ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହେବା ପରେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଦୈବୀ ପରିବାରର ଅଟୁ । ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ଆସୁରୀ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ୬୩ ଜନ୍ମ ସିଡି ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ ଏକଥା କାହାକୁ ହେଲେ ବି ବୁଝାଇ ପାରିବ । ଅସଲରେ ତୁମେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଗରୁ କଳିଯୁଗ ଥିଲା । ସଂଗମରେ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଯାଉଛି । ସତ୍ୟ ଓ କଳି ମଝିରେ ଏହି ସଂଗମ ରହିଛି । ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରୁ ଦୈବୀ ଧର୍ମକୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବୁଝାଯାଉଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ପୁଣି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ କେବେ ଓ କିପରି ହେଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସଂଗମରେ ଆସି ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବତା କ୍ଷତ୍ରିୟ ଧର୍ମକୁ ନେଇଯାଉଛି । ଏହା ଭଗବାନଙ୍କର ପରିବାର ଅଟେ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଗଡ ଫାଦର । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ନିର୍ଦ୍ଧନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ତୁମେମାନେ ପାଠ ପଢି, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ - ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି କ'ଣ ହେବ? ନିଶ୍ଚୟ ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟର ଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥିବ ନା । ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଈଶ୍ୱର ପିତା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ଆସିବେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନର୍କ ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଗମରେ ଆସୁଛି । ଶିବରାତ୍ରି କହୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ମୁଁ ରାତ୍ରିରେ ଆସୁଛି । ଏକଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ଯିଏ ବୁଝନ୍ତି ସେ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରାଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିଥାନ୍ତି ସେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଥା'ନ୍ତି । ଯେତେ ଅଧିକ ସେବା କରିବେ ସେତେ ହୃଦୟର ସ୍ନେହର ପାତ୍ର ହେବ । କେହି ଅଲରାଉଣ୍ଡର ସେବାଧାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସବୁ କାମ ଶିଖିବା ଦରକାର । ରାନ୍ଧିବା, ରୁଟି ସେକିବା, ବାସନ ମାଜିବା... ଏହା ମଧ୍ୟ ସେବା ଅଟେ ନା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି । ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେଠାରେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ରହିବେ । ଯଥା ରାଜାରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବତରଣ କଳା ହୋଇଛି । ପୁଣି ଏବେ ଆରୋହଣ କଳା ହେବ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସୁଖକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାତା କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମର ନିଶା ରହୁଛି, ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ କୁହାଯିବ ଯିଏ ଅନ୍ୟକୁ ରାଜପଦ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ପଢିବା ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଆସିବେ । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବେ ନ ପଢିବେ ସେ ଡେରିରେ ଆସିବେ, ତେବେ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେବ ନା । କେହି ୮୦ ଜନ୍ମ, କେହି ୮୨ ଜନ୍ମ, କେହି ଜଲ୍ଦି ଆସୁଛନ୍ତି, କେହି ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି... ସମସ୍ତ ଆଧାର ପାଠପଢା ଉପରେ ରହିଛି । ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ପରେ ଆସିବେ । ସେମାନଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଶେଷରେ ଥିବେ ସେ ତ୍ରେତାର ଅନ୍ତରେ ଆସି ଜନ୍ମ ନେବେ । ପୁଣି ବାମମାର୍ଗରେ ଯାଇ ଓହ୍ଲାଇବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ଭାରତବାସୀ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ସିଡି ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଡ୍ରାମାର ରୂପ ଅଟେ । ଯିଏ ପାବନ ଥିଲେ ସେ ଏବେ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦେବତା ହେବେ । ବାବା ଆସିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଅସ୍‌ପିସିଅସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅବଦାନ ଅଟେ ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉଥିଲା, କୌଣସି ଦୁଃଖ ନଥିଲା, ଏକଥା ତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଅଟୁ । ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହିଠାରେ ହିଁ ତୁମେ ମାତା-ପିତା ବୋଲି ଗାୟନ କରୁଛ । ସେଠାରେ ତ କେବଳ ଫାଦର କୁହାଯିବ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ମାତାପିତା ମିଳିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ପୋଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ପିତା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ତେଣୁ ମାତା ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ନଚେତ୍ ରଚନା କିପରି ହେବ । ହେଭେନ୍‌ଲୀ ଗଡ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଈଶ୍ୱର ପିତା କିପରି ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ଭାରତବାସୀ କିମ୍ବା ବିଦେଶୀମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଓ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ ସଂଗମରେ ହିଁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମରେ ଅଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ । ଆତ୍ମାମାନେ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ... ସୁନ୍ଦର ମେଳା କେଉଁଠାରେ ହେବ! ସୁନ୍ଦର ମେଳା ନିଶ୍ଚୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବ । ପରମାତ୍ମା ପିତା ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସୁନ୍ଦର ମେଳା କୁହାଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଜୀବନବନ୍ଧରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବେ - ପୁଣି ସେଠାରୁ ଆସିଲେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ରହିବେ । ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ମାନେ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢିଲେ ରାଜତ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଲଢେଇ ଝଗଡା ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନରୁ ରଜୋକୁ

ଆସିଲେ ଲଢେଇ ଝଗଡା ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ପରେ ଦୁଃଖ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଯେଉଁଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀରେ ଯାଇ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପାଇବେ । ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ବହୁତ ଭଲ କଥା ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଉଛୁ । ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜକୁ ଠିକ୍ କରିବ... ତୁମକୁ ତ ଠିକ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଲିବର ଏବଂ ସିଲିଣ୍ଡର ଘଡି ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ଲିବର ବହୁତ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ସଠିକ୍ ହୋଇଥାନ୍ତି । କେହି ସଠିକ୍ ନ ହୋଇଥିବାରୁ ନିଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଥା’ନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସଠିକ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ପରିଚାଳିତ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବେ । ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କମ୍ ଥିବାରୁ ପଦ କମ୍ ପାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବା, ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନ ଛାଡିବା, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ଏସବୁ ହେଉଛି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିବା ଯେପରି ପଣ୍ଡିତ ପଣିଆ ଅଟେ । ଯୋଗ କମ୍ ଥିବାରୁ ଶିବବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହୁନାହିଁ । ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେବାରୁ, ସେହି ଖୁସି ରହିନଥାଏ । ଚେହରା ହିଁ ମୁର୍ଦ୍ଦା ସଦୃଶ ରହିଥାଏ । ତୁମର ଚେହେରା ତ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ । ଯେପରି ଦେବତାମାନଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଗରୀବ ପିଲା ସାହୁକାର ପାଖକୁ ଗଲେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତି । ତୁମେ ବହୁତ ଗରୀବ ଥିଲ । ଏବେ ବାବା ପୋଷ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ କୂଳର ହୋଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିଲେ କ’ଣ କରାଯାଇ ପାରିବ । ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ପାଟରାଣୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ପାଟରାଣୀ କରିବା ପାଇଁ । ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ବି ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ତିନି ହେଁ ଶିବଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗ କରାଉଛନ୍ତି । ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେଉଛି, ଭାରତରେ ବାକି ଅଳ୍ପ ଆତ୍ମା ରହିବେ । ପ୍ରଳୟ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଫେରିଯାଉ ଥିବାରୁ କୁହାଯାଉଛି ଯେପରି ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯାଉଛି । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହୁଛି । ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏହା ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ନଚେତ୍ ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡିବେ । ସ୍ଥୂଳ ରୂପରେ ତ୍ୟାଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିଥାଆନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଏହାକୁ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ୟାଦ କୁହାଯାଉଛି ଏମାନେ ସଦ୍‌ଗତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଦୁର୍ଗତିରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାପଦାଦାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ପାଇଁ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଆକ୍ୟୁରେଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଅଲରାଉଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କର୍ମରେ ଦକ୍ଷ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏଭଳି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ଯେପରି କୌଣସି ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡୁ ନଥିବେ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ-ବହୁତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ଲୁଣପାଣି ଭଳି ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଦା ସାଥିରେ ରହିବାର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ମେହନତର ଅବିଦ୍ୟା କରିଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁଲିଯାଇଥିବା ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବା ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେପରି ଛୋଟ ପିଲାଟି ଯଦି ନିଜର ପିତା କୋଳରେ ଥାଏ ତେବେ ତା’କୁ କ୍ଳାନ୍ତି ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଜ ପାଦରେ ଚାଲିବ ତେବେ ଥକିଯିବ ଏବଂ କାନ୍ଦିବ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କର କୋଳରେ ବସି ଜୀବନର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛ, ଟିକିଏ ବି ମୁଶକିଲ୍ ବା ମେହନତର ଅନୁଭବ କରୁନାହଁ । ତେବେ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମେହନତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅବିଦ୍ୟା ଭଳି ଅଟେ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି ସ୍ୱାଭାବିକ କର୍ମ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବା ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ୱତଃ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ହୋଇ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବାତାବରଣରେ ଆତ୍ମିକ ଭାବନାର ସୁଗନ୍ଧ ବ୍ୟାପ୍ତ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****